

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
7 У. 3834/12
07.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из М., С., коју заступа З.З. из Ц. за З. и. П.Т.А. из Б., Улица ..., подненој против тужене Комисије за азил, ради поништаја решења бр. ... од ... године, у правној ствари азила, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Комисије за азил, бр. ... од ... године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије – Одељења за странце – Одсека за азил, бр. ... од ... године, којим је одбачен захтев тужиље за азил и наложено јој да, уколико нема други основ за боравак на територији Републике Србије, исту напусти у року од 3 дана од дана правноснажности овог решења и Одсеку за азил врати личну карту за лице које тражи азил бр. ... .

Тужбом, поднетом овом суду дана 26.03.2012. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да тужиља није могла да поднесе захтев за азил у земљама кроз које је

прошла, Т., Г. и М., имајући у виду генерални положај миграната и тражилаца азила у поменутим земљама. Наиме, у Т. се тражиоци азила затварају у имиграционе центре где су многи лишени права на адвоката, а ... власти редовно одбијају да дозволе могућност подношења захтева за азил лицима која илегално уђу у земљу и буду ухапшени од стране ... полиције. Такође, азил није могла да тражи ни у Г. због лоших односа ... власти и полиције према избеглицима. У М. није могуће проћи кроз ефикасан првостепени и другостепени поступак, због одсуства преводилаца који би обезбедили ваљаност спровођења поступка. Истиче да првостепени орган није утврдио чињенично стање у земљи порекла тужиље, с обзиром на ситуацију у тој земљи. Она је била принуђена да је напусти због опште ситуације и припадника А. Ш. организације и мафије, од којих је претрпела тортуру и због чега су јој остале разне последице. У С. се грубо крше људска права на целој територији земље, а што је последица непресталних сукоба између Транзиционе федералне владе и исламистичких група. Са изнетих разлога, предложила је суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је тужиља дана ... године поднела захтев за азил у Републици Србији надлежној организационој јединици Министарства унутрашњих послова Републике Србије. Првостепеним решењем је одбачен њен захтев, из разлога што је тужиља у Републику Србију дошла из сигурне треће земље и наложено јој да у року од 3 дана од дана правноснажности решења напусти Републику Србију, уколико нема другог основа за боравак и да Одсеку за азил врати личну карту за лица која траже азил. Тужени орган је одбио жалбу тужиље

изјављену против наведеног првостепеног решења, наводећи да је жалбу детаљно размотрио и да су неосновани наводи из жалбе који се тичу држава транзита, јер ни пуномоћник ни тужиља нису поднели валидне доказе да је нека од сигурних трећих држава кроз које је тужиља прошла и у којима је боравила за њу лично несигурна. Навео је да је разматрао и остале наводе жалбе и нашао да они нису од значаја за решавање ове управне ствари.

Испитујући законитост оспореног решења, Управни суд је нашао да је решење донето уз повреду одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), којом је прописано да се у образложењу другостепеног решења морају ценити и сви наводи жалбе. Наиме, одредбом члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу (“Службени гласник РС”, бр.109/07), прописано је да ће Канцеларија за азил одбацити захтев за азил без испитивања да ли лице које тражи азил испуњава услове за признавање азила, ако утврди да је лице које тражи азил дошло из сигурне треће државе, осим ако докаже да за њега није сигурна. Пуномоћник тужиље је у жалби навео разлоге због којих тужиља није могла да тражи азил у Т., Г. и М., при чему је приложио списак извора који су коришћени као докази у жалби да те земље нису за тужиљу биле сигурне, у смислу цитиране одредбе члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу. Поступајући по жалби тужиље, тужени орган само паушално оцењује у образложењу оспореног решења да наводи жалбе нису од значаја за решавање ове управне ствари и да тужиља није поднела валидне доказе да је нека од сигурних трећих држава кроз које је пролазила и у којима је боравила за њу лично несигурна. Стога је, по оцени суда, тужени орган повредио правила поступка прописана наведеном одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, будући да није ценио све наводе жалбе, нити је ценио иједан доказ приложен уз жалбу, чиме је повредио закон на штету тужиље.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о

законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у конкретној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреде правила поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по жалби.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима. У извршењу ове пресуде, тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о жалби тужиље, придржавајући се примедба суда изнетим у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 07.02.2014. године, 7 У. 3834/12

**Записничар
Мирјана Савић,с.р.**

**Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ